

(1245) “मान पूजायाम्” (X-चुरादि:-1844. सक. सेट्. उभ.)

आधृषीयः ।

‘पूजायां मानयेत् मानेत् यौ, मीमांसेत तडूसनोः ।’ (श्लो. 126) इति देवः । मानकः-निका, मिमानयिषकः-षिका, मानकः-निका, मिमानिषकः-षिका, मामानकः-निका ; मानयिता-त्री, मिमानयिषिता-त्री, मानिता-त्री, मिमानिषिता-त्री, मामानिता-त्री ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिकचीकयतिवत् (529) ज्ञेयानि । घातोरस्याधृषीयत्वेन ‘आधृषाद्वा’ (ग. सू. चुरादौ) इति णिज्विकल्पः । तेन णिजभावपक्षे क्रमेण शुद्धात्, शुद्धप्रकृतिकसन्नतात्, शुद्धप्रकृतिकयङन्तादपि रूपाणि विलिखितानीति ज्ञेयम् ।

(1246) “मान्थ हिंसासंक्लेशनयोः”

(I-भ्वादि:-46. सक. सेट्. पर.)

“—‘मथि—’ इत्यपि दौर्गाः” इति क्षीरस्वामी । सिद्धान्तकौमुद्यादिषु, घातुर्यं न पठ्यते । ‘हिंसा=प्राण्युपघातः, संक्लेशः=बाधा ।’ इति क्षीरस्वामी । मान्थकः-न्थिका, मान्थकः-न्थिका, मिमान्थिषकः-षिका, ¹मामाथकः-थिका ; मान्थिता-त्री, मान्थयिता-त्री, मिमान्थिषिता-त्री, मामाथिता-त्री ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि क्रैयादिककुथनातिवत् (223) ज्ञेयानि । ²मान्थित्वा-माथित्वा, ³प्रमान्थनम् ।

(1247) “मार्ग संस्कारगत्योः”

(X-चुरादि:-1618. सक. सेट्. उभ.) [अ]

1. यङन्ते सर्वत्र यङ्निमित्तकः, ‘अनिदिताम्—’ (6-4-24) इत्युपधानकारलोपः । क्षीरस्वाम्युपात्तदौर्गमते तु घातोरिदित्वात् नोपधानकारलोपस्य प्रसक्तिः, तदानीम्, मामान्थकः-न्थिका, मामान्थिता-त्री, इत्यादीनि रूपाणि यथायथमूह्यानि ।
2. क्त्वायाम्, ‘नोपघात् थङ्गान्ताद् वा’ (1-2-23) इति क्तिवविकल्पनाद् उपधानकारलोपपक्षे माथित्वा इति, तदभावपक्षे मान्थित्वा इति च रूपद्वयम् । दौर्गमते तु मा[म]न्थित्वा इत्येकमेव रूपमिति ज्ञेयम् ।
- ▲. ‘स भोजराडय हरि मिमन्थिषुः प्रमान्थनं सेधतु, को निषेत्यसि ॥’

घा. का. 1-7.

[अ] चुरादिषु ‘व्रज मार्ग संस्कारगत्योः’ इति पठ्यते । तत्र ‘मार्ग’ इति पृथग्धातुरिति बहूनां पक्षः । तन्मतानुसारेणास्माभिरयमत्र लिख्यते ।